

Pürschel: Jeg vil begynde med en personlig Tilstaelse: at den ærede socialdemokratiske Ordfører har været mig en dyb Skuffelse. Ikke fordi hans Foredrag ikke var i alle Maader fortræffeligt i formel Henseende, men i nogen Grad, fordi han paa vigtige Punkter ligesom tog lidt Afstand fra de Tanker, den højtærede Justitsminister har nedlagt i Forslaget, Tanker, som jeg hilste med Tilfredshed, men i første Række, fordi han ikke hedder Frisch. Det er jo en Fejl, han ikke kan gøre for, og som jeg derfor ikke skal gaa haardt i Rette med ham for, men jeg havde unægtelig glædet mig til ved denne Lejlighed at møde den socialdemokratiske Overordførere, om jeg saa maa sige, under saadanne Vilkaar, at jeg ud fra hans hyperdemokratiske Synspunkt havde Krav paa at faa et Svar af ham. Det er jo noget, som menige Medlemmer her i Tinget ikke har Krav paa efter den Doktrin, han har gjort sig til Talsmand for, og nu havde jeg haabet, at der skulde falde det lille Solstrejf over min ellers saa glædesløse Tilværelse, at jeg her for en Gangs Skyld skulde komme paa Talefod med dette mægtige Medlem af dette Ting, og det har været mig en dyb Skuffelse, at det ikke er lykkedes mig i Dag; hvem ved, hvornaar den Lykke vil tilfalde mig. (*Hartvig Frisch:* De skulde bære den Slags Skuffelser som en Mand).... Ja, det stræber jeg altid at gøre ved den Slags haarde Stød af Skæbnen.

Jeg har til at begynde med et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Jeg tør vel gaa ud fra, at Ministeren ønsker en saglig Behandling af dette Forslag, og at man altsaa ønsker, at det skal behandles frigjort fra politiske Hensyn. Dette er jeg paa dette Omraade i Dag som altid rede til, og jeg tror, jeg har Lov til at sige, at min Fortid ogsaa i saa Henseende yder Borgen for, at det ikke er Mundsvejr, naar jeg siger det. Men det, jeg gerne vilde spørge om, er da, om Ministerens Ønske om en saglig Forhandling skal forstaas saaledes, at man ogsaa vil stille f. Eks. Socialdemokratiets Rigsdagsgruppes Medlemmer frit i Afstemningen over de Ændringsforslag, der maatte komme til at foreligge, for derved vil jo unægtelig Ønsket om Saglighed faa en Understregning af den allerstørste Værdi. Jeg synes, at hvis man kræver Sagligheden af de andre Partier og naturligvis hilser med Glæde, om man ved Støtte fra enkelte Dele af de andre Partier kan faa gennemført de Tanker, man anser for de rigtige, saa vil det være af meget betydelig Værdi, om man for en Gangs Skyld kunde se Socialdemokratiets

Rigsdagsgruppe paa et rent sagligt Omraade, fjernet fra alle politiske Hensyn; virkelig stemme frit. Det vilde interessere mig, om man skulde opleve denne Saglighedens Triumf, om det store, stærke Socialdemokrati nu for en Gangs Skyld skulde føle sig saa stærkt, at det kunde give sine Medlemmer den Frihed, der jo er et af Hovedpunkterne paa — paa deres Avis, for ikke at sige paa deres Program.

Jeg skal følge den socialdemokratiske Ordførers gode Eksempel ved ikke at tale længe om de Ting i Forslaget, der er Gentagelser, men Venstres Ordførers Bemærkninger om den offentlige Votering i Højesteret tvinger mig til at dvæle et Øjeblik ved dette Spørgsmaal.

Det er jo i Aar nøjagtigt 10 Aar siden, Venstres daværende Ordfører her i Tinget, det nuværende Medlem af Landstinget, Hr. Rytter, og jeg havde Lejlighed til her i Salen offentligt at udtale os til Fordel for den offentlige Votering i Højesteret. (*Justitsministeren:* Jeg var ogsaa med). Der er jo ingen, der tvivler om, at Ministeren i den Henseende altid har været paa den rigtige Side, i den Henseende, men det, der har Interesse i denne Forbindelse, er, at den ærede Ordfører for Venstre hele Tiden sagde: Venstre mener, og Venstre mener, og der er intet fremført, der kan rokke Venstres Mening paa dette Punkt! Ja, hvad er saa Venstres Mening? Er det den nuværende Ordfører her i Folketinget eller den nuværende Ordfører i Landstinget, hvis Mening er Venstres Mening? (*Elgaard:* Det er denne her!). Dette vil det være behageligt for den ærede Landstingsmand Hr. Rytter at læse i Pressen i Morgen. Men jeg understreger altsaa, at naar den ærede Ordfører for Venstre her taler om Venstre, saa indbefatter dette ikke Hr. Rytter, som altsaa i denne Henseende — — — ja, jeg kan ikke klare det, men det kan formentlig det ærede Medlem.

Men naar den ærede Ordfører for Venstre sagde, at Højesterets nuværende Præsident i 1931, tror jeg det var, havde sagt, at Rettens Uafhængighed vilde lide Skade ved den offentlige Voterings Indførelse, saa vil jeg dertil sige, at Erfaringerne fra Norge er efter min Mening et tilstrækkeligt Bevis mod den Paastand, at Uafhængigheden skades; for det er ikke andet end en Paastand. Og naar den ærede Ordfører for Venstre sagde, at han gik ud fra, at Rettens Stilling i saa Henseende var uforandret, saa vil jeg dør gøre opmærksom paa, at Højesteretsdommer Troels Jørgensen i Sommer skrev en Artikel i „Berlingske Tidende“ om offent-